

Centralbibliotek
Randers

Folketingets Forhandlinger. (304)

4837

18/2 31: 1. Beh. af F. t. L. om Statens Seminarier.

4838

[Undervisningsministeren.]

sparelsen angaar, og hvad det pædagogiske angaar, saa kan man ikke beholde en hel Række Landseminarier, for de mangler bl. a. Børnene til Øvelsesskolerne.

Man mærker allerede nu Vanskelighederne derved. Disse smaa Landseminarier hører hjemme i en langt ældre Tid, i en Tid, hvor Forholdene i vort Samfund var helt anderledes, end de er nu. Man mærker det f. Eks. ude i Jonstrup, hvor der har været store Vanskeligheder ved at skaffe det nødvendige Børnemateriale — det er et kedeligt Ord, de nødvendige Børn vil jeg hellere sige, jeg betragter dem ikke som Materiale —, de nødvendige Børn til Øvelsesskolen, og nu maa man indrette sig saadan — jeg tror, det er nu fra Foraaret —, at Eleverne fra Jonstrup hver Dag i Rutebiler skal køre til Maaløv eller Ballerup, ellers vil der umuligt kunne holdes ordentlig Øvelsesskole derude. I Købstæderne vil man have den dobbelte Fordel, at man baade har det tilstrækkelige Antal Børn i købstadmæssigt ordnede Skoler og vil kunne lade Seminarieleverne faa Øvelse ved Undervisning af Børn i rene Landsbyskoler, en overordentlig Fordel.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen spurgte mig, om Vordingborg Seminarium var til Salg. Det ved jeg ikke, saa derom kan jeg slet ikke udtale mig i Øjeblikket.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen sagde noget fuldkommen rigtigt og sagde det paa en rigtig Maade — og hermed tror jeg, jeg kan slutte mit Svar overfor de 5 Partiers Ordførere —, idet det ærede Medlem sagde: Dette er et Spørgsmaal til Rigsdagen, om den ønsker, at vi skal faa virkelig tidssvarende, forsvarlige Statsseminarier her i Landet, og hvis den ønsker det, om man da saa ikke skal benytte denne enestaaende Lejlighed, hvor vi dog skal foretage en Række Udvidelser og Forbedringer og Omforandringer ved vore bestaaende Seminarier til i hvert Tilfælde 350 000 Kr., til nu at faa noget virkelig ordentligt ud af det, som kan holde og staa i mange, mange Aar.

Det er Spørgsmaalet til Rigsdagen. Jeg har faaet et køligt, for ikke at sige et fjendtligt Svar fra de to Oppositionspartier. Det kunde være det samme, hvis de kun betød noget her i Salen. Men desværre er det jo

saadan, at de to Oppositionspartier, som er i Mindretal her i Salen, har Flertal i det andet høje Ting, og i Regelen kan man regne med, at disse to Partier med de Standpunkter, de gør gældende, ogsaa udtrykker Flertallet i det andet høje Ting.

Deraf kommer det bl. a., at det er saa fuldkommen forkert, naar nogle Blade i disse Dage anker over, hvad en af mine Kolleger, den højtærede Indenrigsminister, har sagt i en Tale i Skive i Søndags, nemlig at vi havde mødt Modstand fra Landstinget. Dertil siger man: Ja, men alle Lovforslag er endnu ikke kommet til Landstinget. Vi har mødt Modstanden for vigtige Lovforslags Vedkommende, for saa vidt de er kommet til Landstinget, og vi har mødt Landstingets Modstand overfor de Forslag, der endnu ikke er kommet til Landstinget, gennem det Ekko, som Landstingets 4 Stemmers Flertal har fra de to Oppositionspartier her i Salen. Det kommer i Virkeligheden ud paa eet. Her møder vi det Ekko, som her kun er Ord, men som i Landstinget bliver til Handling og Gerning.

Derfor gør det mig ondt, at de to Oppositionspartier her i Salen, som jo desværre vel udtrykker Flertallet i det andet høje Ting — og som derfor desværre endnu har Magten til at modsætte sig fornuftige Reformers som bl. a. det Spareforslag, der her er Tale om, der tillige er et Forslag af pædagogisk Betydning —, har vist en saa kølig, for ikke at sige fjendtlig Stemning i denne Sag.

Der var dog en lille Antydning af, at de kunde gaa ind paa noget, idet de antydede, at de kunde gaa ind paa den Bestemmelse i Forslaget om Seminarielovens Udskydelse, ja, endogsaa — man var rundhaandet — to eller flere Aar. Jeg vil ikke takke dem derfor. Jeg vilde kunne glæde mig over denne Tilslutning til en Udsættelse af Seminarielovens Ikrafttræden et Aar eller endogsaa to Aar, hvis den samtidig havde indeholdt et Tilsagn om at benytte Tiden til en Overvejelse af mit Lovforslags Grundtanker, af Spørgsmaalet om Koncentration, om en baade pædagogisk og navnlig ogsaa statsfinansiel og i det hele økonomisk langt mere forsvarlig Ordning. Men naar den ikke gør det, naar tværtimod baade den ærede Ordfører for Venstre og den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti gaar imod